

Okresní soud ve Frýdku-Místku

Na Poříčí 3206
738 13 Frýdek-Místek
ID DS: nn4aera
Sp. zn.: 0 Si 50/2017

Žadatel:

Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966
Slezská 1668/56
120 00 Praha 2
ID DS: whehjsc

Odvolání

proti rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne
16. srpna 2017, č. j. 0 Si 50/2017-6,
podané podle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím (dále jen „*InfZ*“)

Elektronicky
Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 30. prosince 2014 žadatel povinný subjekt požádal o zaslání anonymovaného rozsudku tohoto soudu ze dne 20. března 2017, sp. zn. 81 T 67/2016.

[2] Rozhodnutím Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 16. srpna 2017, č. j. 0 Si 50/2017-6 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byla žádost s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) InfZ odmítnuta.

[3] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žadateli nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

o d v o l á n í

ve smyslu ustanovení § 16 InfZ a navrhnout, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

II. Odvolací body

[4] Povinný subjekt se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolává na náleží Ústavního soudu ze dne 5. května 2010, sp. zn. I. ÚS 1885/09, ECLI:CZ:US:2010:1.US.1885.09.2,¹ avšak pomíjí to, co v něm tento soud judikoval (čl. VII, § 2):

„Pokud tedy bude příslušný orgán veřejné moci zamýšlet odeprít poskytnutí nepravomocného rozsudku právě ve jménu ochrany nezávislosti či nestrannosti soudní moci, bude muset předtím pečlivě analyzovat okolnosti konkrétního případu a zvažovat, zda je takový zásah do základního práva v demokratické společnosti absolutně nezbytný. Tedy musí pečlivě vyargumentovat existenci tak vysokého stupně rizika zásahu případné diskuse – na podkladě poskytnutého nepravomocného rozsudku – do nezávislosti či nestrannosti soudní moci, který neposkytnutí nepravomocného rozsudku spravedlivě opodstatní. Přitom bude muset reflektovat úvahy vyslovené v bodu 42 nálezu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, že »veřejná diskuse o věci řešené soudem bez dalšího (tj. automaticky) nemusí zasahovat do nezávislosti či nestrannosti soudní moci. Platí presumpce, že soudce (např. rozhodující v odvolací instanci o dosud nepravomocně skončené věci) oplývá dostatečnými osobnostními kvalitami (jinak by nebyl soudcem jmenován) garantujícími jeho schopnost rozhodnout věc nezávisle a nestranně, tedy i nezávisle na eventuálním názoru vysloveném ve veřejném prostoru.« Platí i úvaha uvedená v bodě 45 citovaného nálezu: »případná veřejná diskuse (zejména odborná), nikoli bezdůvodně kritizující nepravomocné rozsudky, může jistě svou argumentační fundovaností přispět ke spravedlivému výsledku v pokračujícím soudním řízení. V tom lze stěží rozumně vidět zásah do nezávislosti a nestrannosti soudní moci.« Příslušný orgán veřejné moci bude rovněž muset uvážít odkaz

¹http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=1-1885-09_2

nálezu sp. zn. Pl. ÚS 2/10 (v bodě 42 in fine) na rozsudek ve věci Campos Daámaso proti Portugalsku, deklarující, že fakt rozhodování kariérním soudcem snižuje riziko zásahu do nezávislosti a nestrannosti soudní moci, a že vláda neupřesnila, jak by uveřejnění sporného článku bývalo mohlo narušit nepravomocně skončené řízení. Rovněž je třeba vzít v úvahu, že zde nelze a priori presumovat »vinu«, tj. předpokládat, že po poskytnutí předmětného údaje bude svoboda projevu zneužita – v rámci veřejné diskuse – zásahem do nezávislosti či nestrannosti soudní moci. Platí naopak presumpce »nevinu«, a to analogicky jako v mnoha jiných sférách, ať již jde o presumpci nevinu v trestním řízení, presumpci ústavně souladného postupu zákonodárce či o morální presumpci dobrých úmyslů počínání jednotlivce ve společenských vztazích (v této souvislosti lze poukázat i na nezbytný respekt veřejné moci k svobodné sféře jednotlivce). Příslušný orgán veřejné moci tedy bude muset přihlížet i k případně již probíhající veřejné diskusi, tedy zda ta sama již nese určité prvky zvýšeného rizika, že by v případě poskytnutí nepravomocného rozsudku mohla zasáhnout do nezávislosti či nestrannosti soudní moci. Rovněž bude muset být reflektována intenzita naplnění zájmu na poskytnutí pravomocného rozsudku. Tento zájem nemusí být dán pouze při rozhodování věci veřejnoprávní, ale i soukromoprávní; jak bylo konstatováno již nálezem sp. zn. Pl. ÚS 2/10 (v bodě 52), »Smyslem a účelem práva na informace je totiž veřejná kontrola výkonu státní (tedy i soudní) moci; ta je z logiky věci realizována – a tím i způsobilá podléhat legitimní kontrole – nejen v rozhodování o veřejnoprávních věcech, ale i v rozhodování ve sporech soukromoprávních (i v tomto posledně uvedeném případě jde o autoritativní rozhodování o právech a povinnostech osob, které může být kupř. zneužito aj.). Z hlediska teleologie čl. 17 Listiny a čl. 10 Úmluvy může rozdíl mezi rozhodováním soukromoprávních sporů a veřejnoprávních věcí spočívat toliko v míře (nikoli v principu) zájmu veřejnosti, neboť ta může být často vyšší v případě projednávání věci veřejného zájmu...«

[5] V daném případě je zapotřebí vzít v úvahu, že odvolání proti žadatelem požadovanému rozsudku bylo již projednáno (usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. července 2017, sp. zn. 4 To 151/2017), takže možné ovlivnění této fáse trestního řízení nepřichází v úvahu. Ostatní důvody uváděné povinným subjektem, totiž že obžalovaný je fyzickou osobou, která „dle dostupných informací není ani veřejně činná,“ a že „[t]restný čin, pro který byl obžalovaný obžalován a v současné době nepravomocně zproštěn, nepodléhá veřejnému přezkumu,“ nemohou obstát: předmětem veřejné kontroly, jak ostatně vysvětlil Ústavní soud ve shora citované pasáži svého nálezu, je rozhodovací činnost soudů, nikoli snad, že by veřejnost přezkoumávala samotné trestné činy, a to, jak insinuuje povinný subjekt, pouze určitého, vyhrazeného druhu.

[6] Napadené rozhodnutí tedy pro odmítnutí poskytnout nepravomocný rozsudek neposkytuje dostatečné, hodnověrné a logicky konsistentní odůvodnění, a jako takové nemůže v odvolacím přezkumu obstát.

III. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žadateli nezbývá než navrhnout, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí v celém rozsahu **z r u š i l** a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 18. srpna 2017

Tomáš Pecina

